

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

ANTOLOGIA
unui
UTOR

Colecția

Aureliu BUSUIOC

PUNCT

Știința

Lectori: Mircea V. Ciobanu, Mihai Papuc
Corectori: Mariana Belenciuc, Elena Pistrui
Redactor tehnic: Nina Duduciuc
Machetare computerizată: Andrei Ichim
Copertă, concepție grafică: Andrei Ichim

Întreprinderea Editorial-Poligrafică Știința,

str. Academiei, nr. 3; MD-2028, Chișinău, Republica Moldova;
tel.: (+373 22) 73-96-16; fax: (+373 22) 73-96-27;
e-mail: prini@stiinta.asm.md

DIFUZARE:

Republica Moldova: ÎM Societatea de Distribuție a Cărții PRO-NOI

str. Alba-Iulia, nr. 23/1 A; MD-2051, Chișinău;
tel.: (+373 22) 51-68-17, 51-57-49; fax: (+373 22) 50-15-81;
e-mail: info@pronoi.md; www.pronoi.md

România: Depozitul de Carte Distribuție

bd. Bucureștii Noi, nr. 25 A; Sector 1, București;
tel.: (0040) 21 408 3059; fax: (0040) 21 408 3058;
e-mail: office@ddc.ro

Rețeaua de magazine DIVERTA

str. Fălnari, nr. 3; Sector 2, București;
tel.: (0040) 21 210 10 35; fax: (0040) 21 210 44 01;
e-mail: office@diverta.net; www.dol.ro

Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin Întreprinderii
Editorial-Poligrafice Știința.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Busuioc, Aureliu

Punct/Aureliu Busuioc. – Ch.: Î.E.P. Știința, 2007 (Combinatul Poligr.). – 140 p.
– (Col. „Antologia unui autor”)

ISBN 978-9975-67-312-9

821.135.1(478)-1

Cuprins

7 | APROAPE MELANCOLIC

49 | APROAPE GÂNDITOR

79 | APROAPE CLASIC

107 | APROAPE MALIȚIOS

129 | APROAPE EPIGRAMATIC

Am hotărât să-mi intitulez astfel volumul de față după ce mi-am examinat îndelung, meticolos și obiectiv resursele fizice și intelectuale și le-am găsit în declin. Iar în cazul acesta, mi-am zis, ce poate fi mai potrivit pe frontispiciul unei autoantologii cum este prezenta decât cuvântul care autentifică finalul unei fraze, al unei pasiuni, al unei existențe la urma urmei?

Ce vrea să mai însemne acest Punct?

Ca gen literar – după aparențe – s-ar cere la poetică, insist însă să fie trecut la memorialistică. Pentru că fiecare vers, rimat sau nu, a fost, la vremea lui, parte dintr-o biografie veselă și tristă, brutală și docilă, ironică și aiurită, dar mereu chinuită de aleanul unui zbor nicidecum împlinit...

Primește cu îngăduință, cititorule, această modestă, naivă, temporară antumă și nițel încifrată autobiografie!

Autorul

APROAPE MELANCOLIC

LIMBA ROMÂNĂ

Îi sunt și-i voi rămâne fiu,
Cântarea ei mi-i casă.
Frumoasă-i limba care-o știu,
E tragic de frumoasă...

OCTOMBRIE

Mie, la To

Nu toamnă vreau!
Cu frunzele rămase
Votez un august sigur și deplin!
Dar gestul meu se stinge-n votul masei...
Am să cedez puțin câte puțin.

Așa e de când lumea și pământul:
Copii – lansam pe undele albastre
Ca să le poarte doru-n patru vânturi
Corăbii mici cu visurile noastre.

Porneau pe drumuri lungi, cu mii de coturi,
Pe căi pustii, cu ploi și uragane,
Și ancorau neînfricate-n porturi
Cu palmieri și zvon de havaiane.

Matrozi voinici, cu tatuaje stranii,
Sub soarele acoperit de vele,
Le descărcau pe cheiuri de mărgene –
Din care-și fac femeile măgele.

Veneau gheșe mici, în chimonouri,
Cu ochi naivi și pași de balerine
Să schimbe pe un cer străin, cu nouri,
Surâsuri și bizare figurine.

Și mai veneau gitane-ncântătoare,
Cu soare negru împletit în plete,
Să dea pe-un vis adus de peste mare
Un dans țesut pe ritm de castaniete.

... Apoi plecau de-odată palmierii.
Gheșele se întorceau în poze,
Matrozii reveneau pe etajere
Când soarele cădea pe gene roze.

Corăbii noi bat drumurile vieții,
Acele mici s-au dus să nu mai vie,
Căci visele erau de tinerețe,
Iar navele cu vise – de hârtie...

ROMANȚĂ

O pasăre, ori numai o părere,
A lopotat cu foșnet greu aiurea,
Și susură izvorul a tăcere,
Și-a vijelie freamătă pădurea.

Ești, suflete, pădurea-n fremătare,
Iar doru-n tine – pasăre iscată
Să înfioare struna ceea care
N-a mai vibrat în viață niciodată.

Pentru Tanți

Nebun sublim, trecutul, mai vine la cavoul
În neuronii căror și-a conservat ecoul,
Și răvășind incinta cu vechituri perene,
La uite ce mai află alături de migrene:

Tu, dominând parterul. De ochiul meu, avidul,
Creștea jur-împrejur-ți inexorabil vidul,
Și-n vreme ce sub haina-mi pulsa frenetic
dorul,
Mai respiram în sală – tu, eu și dirijorul.

Dramatizând, maestrul, cu gesturi foarte grave
Zvârlea în plinul sălii acorduri scandinave.
Tunau teribil tube, vuiau violoncele
Și înșirau valtorne mirabile mărgele.
Înfiorați bemolii, scăpați de sub baghetă
Puneau ninsori atente pe fruntea ta cochetă,
Pe când diezii tragici, abia născuți la rampă,
Îți survolau făptura ca fluturii o lampă...

O, tu! În rândul patru! Și-acum mă doare
poanta;
Peer Ghynt venise-alături gentil să-ți ție
geanta,
Și vestejindu-și soarta, de farmece tale,
Îți încălzea auzul cu arii boreale!

Hiperboreic melos!

Viori nevinovate
Strigară de iubire și infidelitate.
Băteau timpane-n tâmpile, fiorduri fără pată

Își sugrumau talazul în sala indignată,
Și pumnii incapabili afrontul să-l suporte,
În plușul ros și roșu lovire mezzo-forte.

Purtam pantofi de cârpă făcuți cu cretă sură
Și-un tom imens de versuri nescrise sub
tunsură.

Dar ca cirac sensibil și demn al lui Erato
Simțeam că-mi crește pulsul la modul zis
staccato.

Și mai simțeam, știindu-l cumplit ce mi-i
năravul,

Că am rămas în sală – tu, eu și scandinavul,
În sala destinată pentru hipnoze-n masă,
Dar pentru trei destine, vai, prea nespațioasă!...

...Când te-am luat de mână atunci întâia oară
Și ți-am găsit privirea – Peer Ghynt ieșea
afară...